

РЕШЕНИЕ

№ 716

гр. Благоевград, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Р. Беровски

при участието на секретаря Ана Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Димитър Р. Беровски Гражданско дело № 20221210101675 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК („Основно производство”).

Образувано е по искова молба, подадена от едноличния търговец ****, осъществяващ стопанска дейност с фирмата ЕТ “****, със седалище и адрес: гр. **** против „****, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. “****“ № 65, представлявано от управителя ***.

Ищецът твърди, че ответника сключил договор за превоз - Заявка-договор за международен автомобилен транспорт № 2020/07/048 от 15.07.2020г., по силата на който се задължил да превози товар (22 000 кг. череши) от товарен адрес в с. *** , район ****, **** и два разтоварни адреса: гр. *** и гр. *** , **** Поддържа, че в изпълнение на договора на 16.07.2020г., в 14.00 часа натоварил товара в с. *** , район ****, **** и го е превозил до гр. *** и гр.***, ****. Заявява, че договореното превозно възнаграждение възлизало на сумата от 1800 евро, с левовата равностойност на 4224 лв., за което издал и Фактура №1116 от дата 28.07.2020г. Навежда, че извършил транспортната услуга в определения в договора срок. Заявява, че ответникът не му бил заплатил договореното възнаграждение за извършения превоз в размер на 4224 лв. Твърди, че за горепосоченото навло била изготвена международна товарителница. Излага, че отправил многократни покани до ответника за заплащане на дължимото се превозно възнаграждение, но последният не бил заплатил претендираното превозно възнаграждение. Претендира ответникът да му заплати и лихва за забава по фактурата в размер на 700,48 лв. за периода 20.08.2020г.-08.04.2022г.

Ответникът оспорва предявените искове. Не оспорва сключването на процесния договор за международен автомобилен превоз на стоки, по силата на който ищецът следвало да извърши международен превоз на товар (22 000 кг. череши). Заявява, че по време на транспортирането на стоката, част от същата се била развалила, като вината за това била на ищеца-превозвач. В тази връзка смята, че ищецът не е изпълнил задълженията си по превозния договор, като бил причинил вреда на товара и нямал право на възнаграждение. На следващо място излага доводи, че претендираните вземания били погасени по давност. При условията на евентуалност, ако съдът приеме, че дължи сумите, посочени в исковата молба, ответникът на основание чл. 103, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД прави възражение за прихващане със сумата от 8768,60 евро - обезщетение поради развалена по вина на ищеца стока.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, извърши анализ на

По повод подадената искова молба, предмет на разглеждане в настоящото производство са следните осъдителни искове:

- чл. 86, ал. 1, изр. 1 ЗЗД – относно вземането за сумата от 700,48 лв. – мораторна лихва върху главницата за периода 20.08.2020г.-08.04.2022г.

В принципен план уважаването на този иск е предпоставено от кумулативната даденост на следните условия: 1/ сключването на процесния превозен договор от 15.07.2020г., с твърдяното съдържание - извършена транспортна услуга от товарен адрес в с. ***, район ***, **** и два разтоварни адреса: гр. *** и гр. ***, ****; 2/ че превозът е извършен съобразно уговореното; 3/ че стоките са доставени на получателя; и 4/ неизпълнение на насрещното задължението на ответника за заплащане на превозното възнаграждение.

Именно в контекста на изложените принципни положения трябва да се потърси и разрешението на фактическите и на правните проблеми, които поставя разглежданият иск.

Безспорно е по делото, че между ищеца едноличния търговец ****, действащ в качеството му на превозвач, и ответника Вили ЛМ” ЕООД, като следитор, е бил сключен процесният договор за превоз - Заявка-договор за международен автомобилен транспорт № 2020/07/048 от 15.07.2020г., по силата на който ищецът се задължил да превози товар от товарен адрес в с. **, район ****, **** и два разтоварни адреса: гр. ** и гр. **, ****.

Горепосоченото безспорно обстоятелство се установява и от приетия по делото доказателствен материал, включително и от заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Д. Д..

Става ясно, че товарът, който следвало да се превози, представлявал 22 000 кг. череши. В заявката-договор изрично било указано от ответника-спедитор, че превозът трябвало да се извършил при температура от +3 градуса на постоянен режим. Датата на товарене е била 17.07.2020г. в ****, а датата на разтоварване 21.07.2020г. в ****.

Става ясно от показанията на свидетелката ***** И. (служител на ответното дружество), че същата е уточнила на служител на ищеца-превозвач с малко име Светослав, че се транспортирали череши, като превозът им трябвало да бъде при постоянен температурен режим от +3 градуса. Установява се, че при разтоварването на адреса в ****, клиентът на ответника SIA TOPFRUT констатирал, че черешите не били в състояние, годно за продажба и е спрял разтоварния процес. Била е направена разпечатка от термографа на хладилника и се установило, че почти цял ден, по време на транспорта, агрегатът на камиона не е бил работил. Превозвачът е потвърдил, че агрегатът наистина е имал проблем и почти цял ден не е работил на нужната температура, по време на превоза.

2

Договор[1]заявка на превоз от дата 15.07.2020 година; копие от електронен отговор от дата 17.08.2020 година; копие от писмо до ЕТ „****“ от „*****“ АД о дата 16.08.2020 година; копие от електронен отговор от дата 21.07.2020 година; копие на Полица № 1332190855002760 за застраховка „Отговорност на превозвача на товари по шосе“; копие на Въпросник-предложение за застраховка „Отговорност на превозвача на товари по шосе“; копие на Лиценз № 0656 за международен автомобилен превоз на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение; копие на свидетелства за регистрация част I; копие на Уведомление за щета по застрахователна полица № 1332190855002760 и приложения към него на чужд език; копие на международна товарителница; копие на сервизен рапорт № Т920055-01, на чужд език, ведно със снимков материал; копие на фактура № 0000010097/24.07.2020 година; копие на документ на гръцки език, с приложен превод на български език означаващ данни на обявата с изх. № 1862281/16.07.2020 година; копие на документ на гръцки език с превод на български език, означаващ Заявка-договор за автомобилен транспорт № 2020/07/048-15.07.2020 година; копие на фактура № 100020773/31.07.2020 година, ведно с графика за измерванията на температурния режим; копие на свидетелски доклад на водача; копие на трудов договор № 2 от дата 09.03.2007 година; копие на прикрепено писмо) се потвърждават показанията на свидетелката, че превозът на процесната стока (22 000 кг. череши) не е бил извършен при указаната от спедитора температура от +3 градуса, тъй като агрегатът на камиона на ищеца-превозвач се е бил развалил.

Установява се от становище от сервиз „****“ ЕООД от дата 12.10.2020 г. и от записите на термографа, че през първите два часа на транспортирането температурите са били в диапозана от + 4,5 градуса до + 11,5 градуса, като причината за това е технически проблем, изразяващ се в спукване на тръба за високо налягане и изтичане на хладилен агент, което води до нарушаване на работата на хладилни агрегат и неговото принудително спиране от съответните защити, контролиращи налягането на хладилния агент в системата. На хладилния камион е бил извършен аварийен ремонт, който е приключил на 18.07.2020г., около 12:00 часа.

От заключението на вещото лице инж. Р. С. по приетата съдебна-автотехническа експертиза става ясно, че на 16.07.2020 г. в 16:46 ч. товарната композиция потегля от Република ****, като на 17.07.2020г. товарната композиция, е била около 17:00 ч. на територията на Република Румъния. Около 17:00 ч. температурата в хладилното ремарке е започнала да се покачвала и към този час съгласно показанията на термографа е била + 4,6. Около 23:30 ч-24:00 ч. температурата в ремаркетото е достигнала около + 12,3. На 18.07.2020 г. в 09:13 ч. ремаркетото е постъпило на ремонт в гр. Букурещ и около 13:30 ч. температурата в ремаркетото е паднала на + 3,8. След 18.07.2020 г. в посочените дати от разпечатката от термографа температурата е вариала около +3,3. Вещото лице е категорично, че неспазването на температурния режим, определен със заявката на превоз е причина за настъпване на вредоносния резултат, а именно увреждане на 33,4 % от превозвания товар – череши.

С оглед изложеното и от събрания по делото доказателствен материал се налага изводът, че температурата през целия период на транспорта е била над изискуемата се от +3 градуса С.

При това положение става ясно по делото, че ищецът не е превозил стоката съобразно зададените му със заявката от ответника специални условия по отношение на температурния режим, при който тя е следвало да се превози. Превозвачът е отговорен за точното изпълнение на договора, т.е. за изпълнение на превоза според условията, за които се е задължил. Освен това превозвачът съгласно чл. 23, § 1 и 4 ЧМР Конвенцията дължи при цялостна или частична липса /повреда, освен обезщетение според стойността на стоката, така и връщане на превозната цена /изцяло или пропорционално при частична липса/, от което е логично да се заключи, че за възложителя на превоза, като страна по превозното правоотношение да произтича възможността при претенция на превозвача срещу него за

заплащане на превозната цена да прави възражения за повреда на стоката по време на превоза ѝ.

В случая се установи, че превозвачът не е спазил тези условия, поради което на същия не се дължи възнаграждение за превоза.

Дори да се счете, че възнаграждението е дължимо, то се установява, че искът за вземането за него е погасен по давност, което е самостоятелно основание също за отхвърляне на иска. Според чл. 32, § 1, б. „а“, „б“ и „в“ от Конвенцията ЧМР исковите свързани с превози, подчинени на тази Конвенция се погасяват с изтичането на едногодишен давностен срок като давностният срок тече: по б. „а“ в случай на частична липса, повреда или забава - от деня, в който стоката е била доставена; по б. „б“ в случай на цялостна липса - от 30-ия ден след изтичане на уговорения срок, а ако не е бил уговорен такъв от 60-ия ден от деня на приемане на стоката за превоз от превозача; и по б. „в“ във всички други случаи - от изтичане на тримесечния срок от датата на сключване на превозния договор. От тези разпоредби е видно, че три месеца от сключване на 15.07.2020 г. на процесния договор са изтекли на 16.10.2020 г., при съобразяване на посоченото в чл. 32 от Конвенцията, че денят за начало на давностните срокове не е включен в тях, от когато в продължение на една година до 16.10.2021г. иск не е предявен; същия е предявен след това на 13.04.2022 г. Следователно искът е погасен по давност.

Следователно предявеният иск за главница се явява неоснователен и недоказан на заявеното основание, поради което същият следва да се отхвърли.

Относно иска по чл. 86, ал. 1, изр. първо ЗЗД.

В принципен план уважаването на този иск е предпоставено от кумулативната даденост на следните условия: 1/ наличието на главен дълг, произтичащ от процесния договор за превоз;; 2/ изпадане в забава на длъжника; 3/ размера на претендираните обезщетения и 4/ неизпълнение на задължението на ответната страна да заплати лихвата за забава.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест в иския граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), ищцовата страна следва да установи наличието на първите три от посочените изисквания. А в случай, че това бъде сторено, ответникът трябва да проведе доказване относно погасяването на своето задължение.

В настоящия случай не се установява наличието на главен дълг. При това положение и предявеният акцесорен иск за мораторна лихва се явява неоснователен и като такъв подлежи на отхвърляне.

Относно възражението за прихващане на ответника по чл. 103, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД.

Съдът намира, че не следва да се произнася по евентуалното възражение за прихващане, доколкото същото е предявено при условие, че исковите не бъдат отхвърлени като неоснователни и погасени по давност. В процесния случай не се е сбъднало процесуалното условие за разглеждане на възражението.

Относно разноските.

При този изход от делото (неоснователност на предявените икове) на ищеца не се дължат разноски за настоящото исково производство. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК право на разноски има ответникът, който е направил искане за присъждането му на такива. При определяне на дължимите разноски трябва да се съобрази и направеното от процесуалния представител на ищеца възражение за прекомерност за претендираното от ответницата адвокатско възнаграждение. В тази връзка съдът намира възражението за неоснователно. Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК може да се присъди по-нисък размер на разноските за адвокат, ако претендираният размер е прекомерен съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. В Наредба № 1/09.07.2004 г. са определени минималните адвокатски възнаграждения. Ответникът претендира адвокатско възнаграждение в размер на 900 лв., като с оглед предмета на делото минималният размер на адвокатския хонорар е над тази сума, а именно 792,45 лв. (арг. от чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, съгласно изменение на Наредбата - ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г.), като претендираният адвокатски хонорар е само със 107,55 лв. над това минимално възнаграждение. Следователно исканото адвокатско

възнаграждение не е прекомерно, с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото.

С оглед изложеното ищецът следва да заплати направените от ответната страна разноски съгласно списъка по чл. 80 ГПК в общ размер от 1415 лв.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Благоевград, Гражданско отделение, Осми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на ищеца едноличния търговец ****, осъществяващ стопанска дейност с фирмата ЕТ “***”, със седалище и адрес: гр. **** против ответника „****“, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. “****“ № 65, представлявано от управителя ***, **с които се претендира заплащането на следните суми:**

- **4224 лв. /четири хиляди двеста двадесет и четири лева/** – главница, представляваща незаплатено възнаграждение по международен превоз на товар, извършен в периода 16.07.2020г. – 21.07.2020г., за което е била издадена фактура № 1116 от дата 28.07.2020г., подробно описана в исковата молба, **ведно със законната лихва върху тази сума** от датата на подаване исковата молба /13.04.2022г./ до окончателното погасяване.

- **700,48 лв. /седемстотин лева и четиридесет и осем стотинки/** – мораторна лихва върху главницата за периода 20.08.2020г.-08.04.2022г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищеца ****, осъществяващ стопанска дейност с фирмата ЕТ “***”, със седалище и адрес: гр. ****, **да заплати** на ответника ****, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ул. “****“ № 65, представлявано от управителя *** **сумата от 1415 лв. /хиляда четиристотин и петнадесет лева/** – представляваща общ размер на разноските, дължими за производството.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд – гр. Благоевград в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото. Като въззивната жалба се подава чрез Районен съд – гр. Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____